

[Foged.]

Jeg må indrømme, at vort parti føler de 28 år som en belastning, en alt for lang tid, og jeg vil derfor gerne spørge den højtærede minister, om der dog ikke var mulighed for at drøfte, om det kunne ske betydeligt hurtigere.

Jeg har tidligere her i det det høje ting fremdraget et eksempel på to huse, der er bygget næsten på samme tidspunkt, kun med et lille interval på 3 måneder. Det ene hus fik den gamle ejendomsbeskatning på 600 kr., medens huset bygget 3 måneder senere blev fritaget. De to naboer kan ikke se retfærdigheden i, at der er så stor en forskel; naturligvis er det ham, der betaler, der ikke kan se retfærdigheden, og jeg vil finde det rimeligt, at vi i udvalget drøfter, om ikke en hurtigere afvikling kan gennemføres.

Niels Ravn: Med hensyn til lovforslaget om fritagelse for grundstigningsskyld for skatteårene 1961-62 og 1962-63 for landbrugsejendomme har jeg heller ikke mange bemærkninger. Man kunne måske sætte som overskrift: bedre sent end aldrig. Forholdet er sådan mange steder ude i landet, at ved de lokale vurderingsmyndigheders hjælp har man fået løst problemerne, og jeg har da også været ude for, at den gave, som det ærede medlem hr. Foged talte om, nogle forventede at få, har visse allerede fået. Men nu tilsigter man altså at få det hele jævnet og få skabt lighed, og det kan ingen have noget imod. Derfor kan jeg også tilsige lovforslaget det konservative folkepartis støtte.

Der er en ting, jeg ikke rigtig kan acceptere. Der står ikke noget om det i selve lovforslaget, der er meget kortfattet på 8 linjer, men det står i bemærkningerne til lovforslaget, hvor den højtærede finansminister taler om landbrugsejendomme, der er beliggende inden for købstadkommuners grænser. Der henviser ministeren disse landmænd til, hvis de føler sig forfordelt, fordi de ikke er blevet fritaget, at henvende sig til statens ligningsdirektorat om en eventuel revision med skattemæssig virkning. Se, når man for skatteårene 1963-64 og 1964-65 har givet dem en fritagelsesordning, og man så motiverer den nu foreslåede bestemmelse om, at denne fritagelsesordning

ikke skal gælde, når vi skal til at lovgive bagud, fordi det i disse områder er andet end den egentlige landbrugsmæssige værdi af jorden, der angiver den samlede værdi, kan jeg ikke forstå ræsonnementet. Skulle der lovgives fremad, og man krævede, at der skulle være foregået en udvikling, kunne jeg forstå det, men når man har givet disse ejendomme en fritagelsesordning for skatteårene 1963-64 og 1964-65, kan jeg ikke forstå begrundelsen for, at man i årene, der ligger forud herfor, ikke skulle kunne give den samme fritagelsesordning, men nu henviser dem til at søge, hvis de ønsker at komme med ind under ordningen. Det er forhåbentlig et problem, vi kan se på under udvalgsbehandlingen.

Med hensyn til det andet lovforslag, forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af fast ejendom, ja, så er det for så vidt en naturlig følge, kan man sige, af det forslag, vi lige har haft til første behandling, om udskydelse af den 13. almindelige vurdering. Det går på to områder, dels området, der har relation til selve ejendomsskylden, dels den afvikling, der er vedtaget med $\frac{1}{7}$ i hver vurderingsperiode på 4 år, det vil altså sige, at afviklingen skal tage de tidligere omtalte 28 år. Jeg er helt enig i, at man skal påbegynde denne aftrapning uanset udskydelsen af vurderingen, men kunne man ikke overveje, om det er nødvendigt med disse 28 år? Det er jo ikke så store beløb, det drejer sig om, det er et meget lille provenu set i relation til den samlede ejendomsbeskatning. Er det virkelig rimeligt, at man for, jeg havde nær sagt et så ringe beløbs skyld opretholder et administrationsapparat næsten i en menneskealder? Jeg rejser det spørgsmål her, om man ikke kunne overveje måske at gøre tidsintervallerne lidt kortere, end her er foreslået.

Med hensyn til selve beskatningspromillerne foreslår man jo også at forlænge den ordning, der blev vedtaget i fjor. Da vi behandlede lovforslaget om disse ændringer, hvorved man gik bort fra de tidligere forhold, hvor det var det såkaldte ligningsgrundlag, der angav forholdet mellem ejendomsbeskatningen og personbeskatningen, og gik over til det nye system, fremsatte vi fra det konservative folkepartis side visse betænkeligheder både med hensyn til de pro-